● MDA NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM

Obnova Peršmanove kmetije

Prejšnji mesec se je šest mladincev iz naše občine udeležilo delovne akcije koroških mladincev onstran meje za obnovitev Peršmanove hiše in preureditev le-te v muzej NOB. Na tej hribovski kmetiji, približno devet kilometrov od Železne Kaple, so nacisti nekaj dni pred koncem vojne, 25. aprila 1945, pobili enajst ljudi — starce in otroke, najmaljšemu je bilo komaj devet mesecev.

Pred petimi leti sta zveza koroških partizanov v Celovcu in republiški odbor ZZB NOV Slovenija sprejela sklep, da se ta objekt ohrani poznejšim rodovom v spomin in opomin na najtežji čas koroških Slovencev, ko so bili uradno že izbrisani, pa so s puško v roki dokazali, svoj obstoj. Koroški mladinci — brigadirji bodo s svojim prostovoljnim delom veliko pripomogli k ureditvi tega edinstvenega spomenika, saj na avstrijskem Koroškem še ni nobenega muzeja NOB.

Njih akcija je tudi izraz prijateljskega povezovanja slovenske mladine tostran in onstran meje ter korak naprej v zbliževanju slovenske in demokratično usmerjene nemško govoreče mladine. Mladinec Marjan je na svečanosti ob letošnjem začetku del med drugim tudi dejal:

»Zavedati se moramo, da je prav mladina tista, ki mora prenašati in razumeti revolucionalne tradicije narodnoosvobodilnega boja, ki mora ohraniti humano idejo partizanskega boja, ki se mora upirati vsem poskusom oživljajočega se neofašizma, ki mora čuvati in varovati demokratični, svobodni razvoj slovenske narodne skupnosti na Koroškem... Smo na tisti stopnji narodnoosvobodilnega razvoja, kjer ne smemo in ne moremo jadikovati, temveč delati in še enkrat delati.«

DARJA MIHELIČ

● MLADINSKE DELOVNE AKCIJE

Delo se bliža koncu

Na MDA sta odšli še zadnji MDB iz naše občine, MDB Toneta Tomšiča na zvezno MDA Posočje in MDB II. grupe odredov na republiško MDA Bela krajina.

Mladi na MDA Posočje gradijo vodovod in pomagajo pri delih na pašnikih, medtem ko brigadirji in brigadirke v Beli krajini gradijo ceste in vodovod. Ob manjših težavah, ki so se pojavile pred odhodom brigad na akcije, smo s pomočjo delovnih organizacij in posameznikov izpolnili brigadi, tako da brez težav delajo na trasah.

Na Posočje jih je odšlo 40. V brigadi sodeluje tudi 8 brigadirjev iz bratske Bileče, kar kaže na zelo dobro sodelovanje mladine obeh občin. Na MDA Bela krajina pa je odšlo 39 brigadirjev, ki so že v prvem tednu pokazali veliko tovarištvo in dobro delo na trasi.

Na sliki: Del MDB II. grupe odredov s komandantom (na skrajni levici) že nestrpno čaka na odhod v Belo krajino

JUTA RAPUŠ

SAMO STRELEC KOMENTIRA

VPRAŠANJE

Na raznih sestankih sem že večkrat slišal — pa tudi bral sem že v dopisih — sklicevanje na »dopisne« ali na »telefonske« seje. Na primer: »...zato vas po sklepu dopisne seje pozivamo, da...« ali »...člani odbora so po telefonski seji sprejeli sklep, da...«

Kakšna novost je spet to? Kako so sploh videti takele »telefonske« ali »dopisne« seje? Le kaj si bomo že izmislili! Ali nimamo že sedaj preveč raznih oblik odločanja, tako da včasih sploh ne vemo, kdo odloča?

KOMENTAR:

Pri nas, dragi nezadovoljnež, si nič ne izmišljamo, temveč počnemo samo tisto, kar narekujeta življenje in potreba. In vse to v skladu z načeli družbenega samoupravljanja in delegatskega sistema.

Dopisne seje so zelo koristne institucije za obe strani. Tako za predlagatelje v obliki strokovnih služb kot za delegate, ki morajo ali naj bi o čem odločali. Vsebine »dopisnih« in »telefonskih« sej pa so naslednje:

Sedite lepo doma v senci, srkate ohlajeno pivo in dremuckate. **Neudoma vas iz zamišljenosti o aktualnih problemih zdrami telefon in prijazen glasek vas povpraša, če se kot delegat tega in onega odbora ali komisije strinjate s predlogom strokovne službe, da se ta in ont problem — ček mreči tako in nič drugače. V nasprotnem primeru bo potrebno — joj, žal! — sklicati sejo odbora, komisije... Seveda ste za predlog strokovne službe! Le zakaj bi bili tako nori in si zagrenili prijetno posedanje v senci!**

Podobno je z »dopisnimi« sejami. Dobite predloge sklepov s prošnjo, da jih preučite in nanje — če se morebiti z njimi, čeprav so izredno skrbno pripravljeni (po mnenju predlagatelja, seveda), ne strinjate — pošljete pisne pripombe. Če pripomb ne boste poslali, bo predlagatelj upravičeno menil, da se s predlogi strinjate. In zakaj se ne bi strinjali? Je pa že bolje, da se strinjate, kakor da jih preučujete in raje pišete pripombe! Posebno še, če se zavedate, da boste edini, ki imate pripombe in jih zato predlagatelj, v skladu z načeli, ne sme in ne more upoštevati.

Zatorej, draga žena, še eno pivo. Prileže se po odgovorno opravljeni družbeni nalogi?

Kot vidite, je zelo prijetno »telefonsko« ali »dopisno« samoupravljanje. Prepričan sem, da bomo to prakso vedno bolj uporabljali. In to je šele začetek, ki daje še nove neslutene možnosti. Domišlni kot smo, jih bomo prav gotovo poiskali.

Jaz jih komaj čakam! Posebno se, npr., navdušujem za »dopisno delovno razmerje«. **Sedim lepo doma, srkam kavico (to zato, da je ustvarjeno delovno ozračje) in razmišljam o službi. Ker sem disciplinran delavec, bi vsak teden poslal brzojavko: »Še sem živ in mislim na vas in na delo. Osebni dohodek mi čimprej pošljite na naslov...«**

Služba je sicer naporna, a kaj — saj gradimo lepšo prihodnost!

Res, obetajo se nam zlati časi. Zato podpiramo »telefonske« in »dopisne« seje, ki nam utirajo pot v razne druge »dopisne« institucije.

Zbodel je MAM,
narisal pa JOŠ

● Brigadirji se zahvaljujejo

Za prejeto finančno ali materialno pomoč ob organizaciji MDB se zahvaljujemo delovnim in družbenopolitičnim organizacijam BTC, Emona, Indos, Kolinska, Mercator, Saturnus, SCT, Velana, Žito, OSZS in želimo tudi naprej tako dobro sodelovanje.

Zahvaljujemo se tudi vsem drugim družbenopolitičnim organizacijam, ki so kakorkoli prispevale svoj delež k uspešni izvedbi letošnjih MDB.

Vsem skupaj pa želimo še veliko delovnih uspehov.

OK ZSMS
LJUBLJANA MOSTE-POLJE

● Počitnice so zmeraj nekaj krasnega

Odkar hodim v šolo, se spominjam, da smo po končanih počitnicah učenci vedno pisali proste spise »Kako sem preživel (-a) počitnice«.

Tega ni težko napisati, saj so počitnice zmeraj nekaj krasnega. Mogoče bomo nekoč pogrešali šolske dni prav zaradi teh prostih spisov. Tega si nisem jaz izmislil. Na to so me spomnili štirje fantje v ameriškem filmu. Ko so se po končanem šolanju brezdelno potepali, so ugotovili, da jim je dolgčas (po šoli), ker ne bodo več pisali prostega spisa o tem, kako so preživeli počitnice.

Moj prosti spis o letošnjih počitnicah bi bil lahko prav kratek. Izmučen in naveličan sem konec šolskega leta komaj čakal na proste dni, ko mi zgodaj zjutraj budilka ne bo več zvonila tik ušes, ko mi ne bo treba vedno hiteti, da ujamem avtobus, da o neskončno dolgih šolskih urah in vsemogočih dodatnih urah ne govorim. Počitnice napravijo konec vsemu temu trpljenju. Lahko se naspiš po mili volji, lahko se potepaš, lahko pozabiš na uro in lahko bereš vse kaj drugega kot šolske učbenike.

Vse to lahko počneš — ali pa tudi ne. Meni je v teh počitnicah le nekajkrat uspelo spati nekoliko dlje. Zato sem jih pošteno slišal od sostanovalcev, ki bi radi doglo spali. Jaz pa kot navita ura: zgodaj pokonci, zgodaj v naravi in pozno domov. Pa vseeno nisem bil nikoli tako utrujen kot po končanem šolskem dnevu.

Tudi doma sem pozno v noč buljil v televizijo ali v kakšno napeto detektivsko knjigo. Pa sem zjutraj vseeno zlahka vstal. Marsikaj sem počel v počitniških dneh, vozil sem se z avtobusi, hodil v kino ali se smejal nabritemu Tomu Sawyerju (ob branju knjige seveda). Dnevi so minevali, ne da bi vedel kdaj, saj ura ni bila nič važna.

Prav zato so počitnice tako krasna stvar, saj ko se začne pouk, je ura tista, ki me stalno nekam priganja.

GREGA ERMAN, 8. A
OŠ TONETA TRTNIKA-TOMAŽA

● Na Veliki planini

Med počitnicami smo veliko potovali. S taborniki smo taborili ob Bloškem jezeru. Bili smo tudi na morju, na Veliki planini in v Pragarskem.

Najbolj všeč mi je bilo na Veliki planini. Tam sem preživela deset dni. Na planino smo se pripeljali z gondolo in s sedežnico. Vsi smo bili natovorjeni, saj smo morali vso prtljago prinesti s seboj. Prebivali smo v majhni leseni koči. Velika planina je zelo lepa in čista. Tla so kamnita in razgibana. Pokrita so z nizko travo in grmičevjem.

Tudi planšarske koče so zanimive. Okrogle so in lesene. V njih prebivajo večinoma starejši pastirji, imajo pa tudi poseben prostor za živino. Največ je krav. Planšarji izdelujejo zelo veliko mlečnih izdelkov: sir, skuto, maslo.

Veliko smo hodili na sprehode, uživali svež zrak in nabirali zelišča. Zelo zanimivo je tudi vreme. Pravkar je še sijalo sonce, kar naenkrat pa so se pripodile megle in tudi v trenutku izginile. Megle so se podile ves dan.

Čas na Veliki planini je zelo hitro potekel in odpravili smo se domov.

MATEJA GROM 7. C
OŠ Jožeta Moškriča

Pionirji iz Karl Stadta z gostitelji pred novim kulturnim domom Španski borci

● NA OBISKU PRI NAS SO BILI

Pionirji iz Karl Marx Stadta

V okviru medmestnega sodelovanja Ljubljana — Karl Marx Stadt je prejšnji mesec prispela v našo občino na letovanje 12-članska pionirska delegacija s spremljevalcem.

Izvajalec programa — občinska ZPM — je omogočila skupini prijetno letovanje v Zambratiji. Vključena je bila v I. šolsko izmeno in se hitro vživela v življenje kolonistov in naše občine. Čeravno niso znali jezikov drug drugega, le-to ni bila ovira saj so se igrali in nastopali skupaj in si ob slovesu izmenjali naslove. Obljubili so si še veliko srečanj. To je potrdilo tudi slovo. Marsikatero oko je bilo rosno, slišati je bilo pritajeno ihtenje.

Na poti proti Ljubljani so si gostje ogledali Postojnsko jamo, zvečer pa so prispeli na Janče v dom II. grupe odredov, kjer so ostali še nekaj dni. Vmes so si ogledali Urh, novi kulturni dom Španski borci in Ljubljano z Gradu, se seznanili z znamenitosmi Ljubljane ter se podali na Bled. Zadnji dan obiska pri nas so bili sprejeti v mestni hiši. V prijetnem pogovoru s tovarišem Železnikom so pripovedovali svoje vtise s počitnic pri nas...

Ko tole pišemo, so že zdavnaj doma in že smo prejeli telefonske in pisne pozdrave z vestjo, da so lepo potovali in da se še enkrat zahvaljujejo ter pozdravljajo vse, ki so bili z njimi in jim toliko lepega nudili.

VERA

● VZEMI SI ČAS - - NE ŽIVLJENJE

Otroci na kolesih

Varnosti otrok na cesti ne bomo dosegli samo s prometno vzgojo v šolah, ampak bodo morali v veliki meri sodelovati tudi starši.

Po 30. členu zakona o varnosti cestnega prometa morajo otroci, ki želijo samostojno voziti kolo v prometu, opraviti kolesarski izpit. Tudi v šolskem letu 1980-81 je izpite opravilo okoli 30.000 učencev osnovnih šol.

Vendar pa naj starši, preden dopustijo otroku, da se bo sam vozil po cesti, kljub opravljenemu kolesarskemu izpitu le prispevajo k njegovi varnosti.

— Kolo mora biti vedno tehnično popolnoma neoporečno. Otrok naj ga pred vožnjo vselej sam pregleda, enkrat tedensko pa pri takem pregledu sodelujte tudi sami.

— S svojim otrokom ponovite najpomembnejša pravila varne vožnje, tj. zavijanje v levo in desno, vključevanje v promet, vožnja po kolesarski stezi in na odprti cesti, upoštevanje prometnih znakov in semaforjev.

— Pojasnite mu, kako pomembno je, da se kolesar pred zavijanjem prepriča, če lahko to varno stori, da nikoli ne vozi vzporedno z drugim kolesarjem, da se vozi na kolesu vselej sam in da se med vožnjo nikoli ne drži drugega vozila.

— POJASNITE MU, KAKO VOZNIK V AVTOMOBILU VIDI NEPRAVILNO VEDENJE KOLESARJA IN KAKO TEŽKO JE PREPREČITI NESREČO, ČE VOZNIK NE PRIČAKUJE, DA KOLESR NE BO UPOŠTEVAL PROMETNIH PRAVIL.

Starši! Otroka, ki v šoli ni opravil kolesarskega izpita, ne pustite samega na cesto. Taki otroci smejo voziti kolo le v spremstvu odrasle osebe. Pojasnite otrokom, da je kolo vozilo in ne igrača. Svoje spretnosti naj prikazujejo na igrišču — če bodo drugi starši sporazumni, da bo vozil med drugimi otroki in jih ogrožal, nikakor pa ne na cesti, kjer poteka vse preveč gost promet.

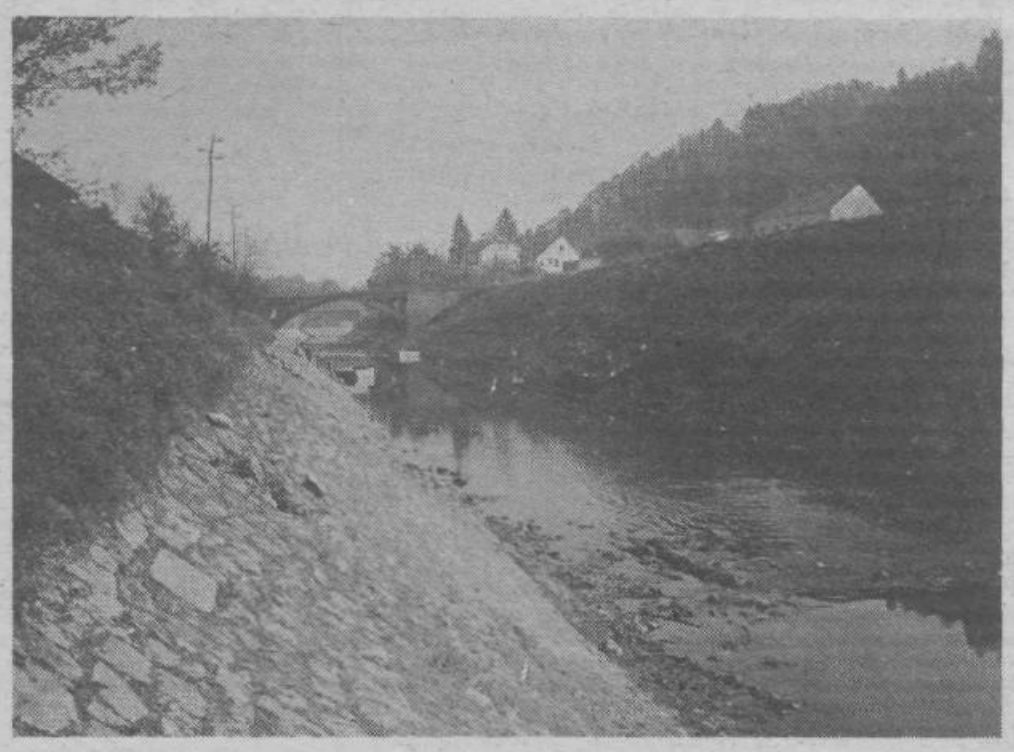

Skoraj osušen Grubarjev prekop bi lahko očistili večje nesnage, kali!? **K. HVASTIJA**

Naša SKUPNOST
glasilo szdl ljubljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturn.

Glasilo urejajo: Leon Čepe, Darja Juvan, Marina Juvančič, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec. Tehnični urednik Janez Šuster. Izhaja štirinajstdnevno v 23.000 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dnev po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043, OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.